

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 92.202 van 15 januari 2001
in de zaak A. 72.288/IX-2104.**

In zake : Leona DE BRUYNE,
die woonplaats kiest bij
advocaat F. BAERT,
kantoor houdende te GENT,
Koning Albertlaan 128

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de
minister van Justitie,
die woonplaats kiest bij
advocaat P. PEETERS,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Brederodestraat 13.

D E R A A D V A N S T A T E , I X e K A M E R ,

Gezien het verzoekschrift dat Leona DE BRUYNE op 29 november 1996 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van het koninklijk besluit van 16 september 1996 waarbij Marnik DE MAESENEIRE benoemd wordt tot klerk-secretaris bij het parket van het hof van beroep te Gent;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur M. LEFEVER;

Gelet op de beschikking van 20 december 1999 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien het verzoek tot voortzetting van de

rechtspleging en de laatste memorie van verzoekster en de laatste memorie van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 31 oktober 2000 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 27 november 2000, op welke datum de zaak wordt uitgesteld tot de openbare terechtzitting van 11 december 2000;

Gehoord het verslag van kamervoorzitter J. DE BRABANDERE;

Gehoord de opmerkingen van advocaat F. BAERT, die verschijnt voor verzoekster, en van advocaat P. PEETERS, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur M. LEFEVER;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de feiten van de zaak kunnen worden samengevat als volgt:

1.1. In het Belgisch Staatsblad van 27 april 1996 wordt bekendgemaakt dat er bij het parket van het hof van beroep te Gent een betrekking van klerk-secretaris vacant is. Zeven personeelsleden stellen zich kandidaat waaronder verzoekster en Marnik DE MAESENEIRE.

1.2. Op 23 juli 1996 dragen de procureur-generaal en de parketsecretaris elk twee kandidaten voor. Beiden dragen als eerste kandidaat Marnik DE MAESENEIRE voor. Als tweede kandidaat draagt de procureur-generaal Véronique DOBBELAERE voor, de parketsecretaris verzoekster. Luidens de toelichting bij de voordrachten

wordt verzoekster als minder geschikt beoordeeld wegens, onder meer, haar onvoldoende invloed en gezag en haar gebrek aan organisatietalent.

1.3. Bij koninklijk besluit van 16 september 1996 wordt Marnik DE MAESENEIRE benoemd tot klerk-secretaris bij het parket van het hof van beroep te Gent.

Dat is de bestreden beslissing. Zij wordt bij uittreksel gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 3 oktober 1996;

2.1.1.1. Overwegende dat verzoekster in een eerste middel aanvoert dat het gelijkheidsbeginsel vervat in de artikelen 10 en 11 van de Grondwet werd geschonden doordat er geen vergelijking van titels en verdiensten is geweest tussen haar en Marnik DE MAESENEIRE; dat volgens haar de volgende gegevens aantonen dat zij meer titels en verdiensten kon laten gelden dan de benoemde, namelijk :

- een hogere leeftijd;
- een hoger diploma;
- meer anciënniteit;
- het feit dat zij reeds sinds geruime tijd zelfstandig de taak van klerk-secretaris waarneemt en zelfs een deel van de taken van een adjunct-secretaris;
- zij werkt reeds sinds 1980 op het parket-generaal terwijl de benoemde van het parket van de procureur des Konings kwam;

2.1.1.2. Overwegende dat de verwerende partij voor-eerst antwoordt dat de Raad van State zich bij de beoordeling van de titels en verdiensten van de kandidaten niet in de plaats kan stellen van de benoemde overheid en dat hij bijgevolg enkel kan optreden wanneer die benoemde overheid een kennelijke beoordelingsfout zou hebben gemaakt; dat verzoekster echter niet aanvoert, volgens de verwerende partij, dat er in casu een dergelijke kennelijke beoordelingsfout

zou zijn gemaakt; dat zij dan punt voor punt elk der door verzoekster aangevoerde gegevens als volgt beantwoordt :

- een leeftijdsverschil van drie jaar en twee maanden kan niet van doorslaggevend belang zijn voor een benoeming tot klerk-secretaris bij het parket-generaal en het blijkt dat de benoemende overheid de voorkeur gaf aan meer dynamisme en verantwoordelijkheidszin boven een gering leeftijdsverschil;
- de hogere opleiding van verzoekster is ook niet van doorslaggevend belang voor een benoeming tot klerk-secretaris;
- wat betreft de ervaring ziet verzoekster over het hoofd dat Marnik DE MAESENEIRE reeds meer dan zeven jaar de functie van klerk-secretaris uitoefent;
- bovendien worden ook andere gegevens in aanmerking genomen, zoals zin voor verantwoordelijkheid, initiatief en organisatie, spontane inzet en sociale omgang met collega's, kwaliteiten die de benoemde, naar blijkt uit het dossier, wel in voldoende mate bezit maar verzoekster niet, wat zij niet schijnt te betwisten;

2.1.1.3. Overwegende dat verzoekster repliceert dat de benoemende overheid niet de objectieve gegevens heeft aangegeven waarop ze zich heeft gesteund om voorrang te geven aan de benoemde kandidaat en dat in de adviezen alleen de verdiensten van ieder der voorgedragen kandidaten worden opgesomd maar niet met elkaar vergeleken; dat volgens haar, voor zover het juist is dat de leeftijd, de hogere opleiding en de grotere anciënniteit, elk op zich, niet doorslaggevend hoeven te zijn, ze dan toch, indien ze samen aanwezig zijn, dermate grote titels vormen dat de overheid moet uitleggen waarom er aan voorbijgegaan wordt; dat voorts het volgens verzoekster onjuist is dat zij bepaalde opmerkingen van de secretaris van het parket-generaal te haren opzichte niet betwist : zij heeft niet eens de kans gekregen dit

te doen; dat wat die opmerkingen betreft verzoekster stelt dat de beweringen dat zij "onvoldoende invloed en gezag bij haar collega's heeft" en dat "haar praktische gerechtelijke en administratieve kennis nadelig (wordt) beïnvloed door een gebrek aan organisatiezin" subjectief zijn en door geen concrete gegevens gestaafd worden; dat verzoekster ze ten stelligste betwist en meent dat ze bovendien in strijd zijn met een objectief gegeven, namelijk dat zij sinds geruime tijd een pakket taken krijgt toevertrouwd die normaal behoren tot de taken van een klerk-secretaris en zelfs een adjunct-secretaris;

2.1.1.4. Overwegende dat verzoekster in haar laatste memorie nogmaals benadrukt dat haar al jarenlang taken zijn toevertrouwd van klerk-secretaris of zelfs van adjunct-secretaris en dat daarop niet wordt ingegaan en dat zulks de subjectieve appreciaties over haar tegen-spreekt, dat ook niet wordt ingegaan op de merkwaardige manier waarop zij werd geëvalueerd, met name door middel van een soort puntenstelsel met kruisjes, wat voor geen enkele andere kandidaat gebeurde en dat tegenover de subjectieve appreciaties van haar persoon zij objectieve en controleerbare gegevens stelt : leeftijd, anciënniteit, diploma, ervaring en toewijzing van taken op een hoger niveau;

2.1.2.1. Overwegende dat de verwerende partij terecht stelt dat het de Raad van State niet toekomt zich bij de vergelijking van de titels en verdiensten in de plaats te stellen van de benoemende overheid; dat hij enkel kan nagaan of de overheid bij de uitoefening van haar beoordelingsbevoegdheid is uitgegaan van gegevens die in feite en in rechte juist zijn en of de beoordeling die zij op grond van die gegevens heeft uitgebracht niet kennelijk onredelijk is; dat ter zake die gegevens meer bepaald te vinden zijn in de adviezen die over de kandidaten werden uitgebracht door de procureur-generaal en door de parketsecretaris, en zij de benoemende

overheid in staat hebben gesteld de titels en verdiensten van voorgedragen kandidaten te vergelijken;

2.1.2.2. Overwegende, wat de titels en verdiensten betreft waarop verzoekster zich beroept en die opzij werden gezet omdat ze naar de mening van de procureur-generaal en de parketsecretaris niet opwogen tegen andere verdiensten van de benoemde kandidaat, dat uit de gegevens van het dossier blijkt dat het verschil in leeftijd -iets meer dan drie jaar- tussen verzoekster en Marnik DE MAESENEIRE niet beduidend is; dat wat anciënniteit betreft verzoekster weliswaar een grotere totale anciënniteit heeft in dienst van een parket maar Marnik DE MAESENEIRE reeds langer met een gelijke of hogere graad bekleed is : verzoekster is sedert 1 september 1987 opsteller, Marnik DE MAESENEIRE is dat reeds sinds 1 november 1985 en is bovendien reeds sinds 1 augustus 1989 klerk-secretaris; dat daartegenover weliswaar staat dat verzoekster al sinds 1980 op het parket-generaal is tewerkgesteld terwijl Marnik DE MAESENEIRE steeds op het parket van de procureur des Konings heeft gewerkt, doch laatstgenoemde daar bekleed was met de graad van klerk-secretaris; dat verzoeksters bewering dat zij reeds taken van klerk-secretaris heeft uitgeoefend overigens niet bevestigd wordt door de adviezen van haar oversten; dat verzoekster wel een hoger diploma heeft, maar zulks haar niet automatisch meer geschikt maakt voor een betrekking die niet direct in de lijn ligt van dat diploma, namelijk boekhouding;

2.1.2.3. Overwegende dat de door verzoekster aangevoerde titels niet van die aard zijn dat zij haar kennelijk grotere aanspraken zouden bewijzen en het dus onbegrijpelijk zouden maken dat verzoekster niet is verkozen boven Marnik DE MAESENEIRE; dat de voordragende overheid, daarin gevolgd door de benoemende overheid, daarentegen de nadruk heeft gelegd op de intelligentie, oplettendheid en zorg, zin voor toewijding en verant-

woordelijkheid, zin voor organisatie en contactvaardigheid met collega's; dat het daar weliswaar gaat om minder objectieve en moeilijker te toetsen criteria, doch deze eveneens pertinent zijn vermits zij te maken hebben met de wijze waarop de betrokkene werkt en functioneert in een organisatie en dus met de goede werking van de dienst; dat meer bepaald in de brief aan de minister van Justitie die de voordrachten vergezelde en uit de toelichting bij de voordrachten zelf te lezen stond dat het verzoekster, naar het oordeel van de secretaris van het parket, nog aan een aantal essentiële vaardigheden ontbreekt, meer bepaald voldoende invloed en gezag bij haar collega's, zin voor initiatief en organisatie en zelfstandigheid om alleen te kunnen werken; dat die gegevens in redelijkheid als negatief kunnen worden beschouwd voor een leidinggevende functie waarin men zich moet kunnen laten gelden en die meestal ook initiatief, zelfstandigheid en organisatietalent vergt;

2.1.2.4. Overwegende dat de kritiek die verzoekster levert op de appreciaties die over haar werden gedaan, niets afdoet aan het feit dat, ook al houden dergelijke appreciaties noodzakelijkerwijze een zekere subjectiviteit in, ze daarom nog niet arbitrair zijn; dat een algemene appreciatie van de wijze van werken van verzoekster niet noodzakelijk door concrete feiten moet worden geïllustreerd; dat overigens uit stukken die verzoekster zelf overlegt blijkt dat die appreciatie niet het resultaat is van een beoordeling door de parketsecretaris alleen, maar wel van een gezamenlijke bespreking van verzoeksters kandidatuur door de parketsecretaris en verscheidene adjunct-secretarissen-diensthooften en adjunct-secretarissen, hetgeen de geloofwaardigheid ervan vergroot; dat het feit dat tot dat resultaat gekomen werd op grond van een soort puntenrooster -waarvan nergens is aangetoond dat het niet ook voor de andere kandidaten werd opgesteld- aan die

vaststelling geen afbreuk doet; dat het eerste middel niet gegrond is;

2.2.1.1. Overwegende dat verzoekster in een tweede middel de schending aanvoert van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, meer bepaald doordat het benoemingsbesluit zelf geen vergelijking van de verschillende voorgedragen kandidaten inhoudt en niet zegt waarom verzoekster werd voorbijgegaan;

2.2.1.2. Overwegende dat de verwerende partij antwoordt dat de overheid alleen dient te vermelden waarom een bepaalde kandidaat wordt benoemd en niet waarom de andere kandidaten niet werden benoemd;

2.2.1.3. Overwegende dat verzoekster in haar memorie van wederantwoord repliceert dat wanneer de benoeming geschiedt op voordracht van dubbele lijsten wel de redenen moeten worden aangegeven waarom aan die voorgedragen kandidaat de voorkeur wordt gegeven boven de andere voorgedragen kandidaten;

2.2.1.4. Overwegende dat verzoekster in haar laatste memorie aanvoert dat haar raadsman het dossier pas heeft kunnen inkijken nadat het benoemingsbesluit was genomen, zodat verzoekster niet de kans heeft gekregen de daarin vervatte gegevens te betwisten met het oog op de benoeming; dat zij ook nog doet gelden dat het bestreden besluit zelf ervan moest doen blijken dat de titels en verdiensten werden "vergeleken", nu de wet voorschrijft dat verschillende kandidaten worden voorgedragen en dat ter zake enkel acht wordt geslagen op de kandidaatsstelling van Marnik DE MAESENEIRE;

2.2.2. Overwegende dat de grief volgens welke verzoekster geen inzage heeft kunnen nemen van het benoemingsdossier vooraleer de bestreden benoeming werd

verricht een nieuw middel uitmaakt dat, omdat het niet in het verzoekschrift werd aangevoerd, niet ontvankelijk is; dat zoals uit het administratief dossier blijkt, verzoeksters raadsman de stukken van het benoemingsdossier heeft kunnen inkijken op 27 november 1996, dus vooraleer op 29 november 1996 het onderhavige beroep werd ingesteld; dat dit benoemingsdossier onder meer de voordrachten van de procureur-generaal en van de parketsecretaris en de nota aan de minister die deze begeleidde bevatte en verzoekster alzo kennis had van de adviezen die over haarzelf en over Marnik DE MAESENEIRE werden uitgebracht alsmede van de daarin vervatte motieven die summier in het bestreden besluit zijn opgenomen; dat derhalve, in zoverre verzoekster in het tweede middel zou aanvoeren dat het bestreden besluit onvoldoende is gemotiveerd omdat het verwijst naar stukken waarvan verzoekster geen kennis had vóór het instellen van haar beroep en waaruit de vergelijking van titels en verdiensten blijkt, het middel feitelijke grondslag mist; dat in zoverre verzoekster stelt dat het bestreden besluit zelf een motivering diende te bevatten omtrent de reden waarom de benoemde kandidaat boven verzoekster werd verkozen, een dergelijke verplichting niet uit de motiveringswet van 29 juli 1991 kan worden gehaald; dat de benoemende overheid ermede kan volstaan aan te geven waarom haar keuze is gevallen op degene die zij heeft benoemd; dat zij in deze zaak aangeeft dat de benoemde als eerste kandidaat werd voorgedragen zowel door de procureur-generaal als door de secretaris van het parket en zij in het besluit tevens beknopt de inhoud van de adviezen die door de procureur-generaal en de parketsecretaris over hem werden uitgebracht, vermeldt; dat dit ter zake kon volstaan, temeer daar, zoals vermeld, verzoekster van die adviezen kennis heeft kunnen nemen; dat het tweede middel evenmin gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van verzoekster.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op vijftien januari 2000 en een, door de IXe kamer, die was samengesteld uit :

de HH. J. DE BRABANDERE, kamervoorzitter,
A. VANDENDRIESSCHE, staatsraad,
G. VAN HAEGENDOREN, staatsraad,
Mevr. A.-M. GOOSSENS, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. -M. GOOSSENS.

J. DE BRABANDERE.